

25

Romancer og Sange

af

Caroline Recke-Madsen

født

Lumbye.

Kjøbenhavn, Wilhelm Hansens Forlag.

Forlaget til den Kjendom

INDHOLD.

Nytaarssang.	Chr. Winther.	4.
Du lille Fugl.	Ad. Recke.	5.
Du kommer.	C. Ploug.	6.
Vil du elske mig?	C. Ploug.	6.
Vaarsang.	Ad. Recke.	8.
Gondoliera.	E. Geibel. (ved A.Z.)	10.
Længsel.	P. Hansen.	12.
Du vil ej troe.	Chr. Winther.	13.
Uskyldige Önsker.	Chr. Winther.	14.
Stemning.	Caroline Recke - Madsen.	16.
Bondesang.	Ad. Recke.	17.
Junkernes Skudsmaal.	Ad. Recke.	18.
Serenade.	Chr. Winther.	19.
Haablös.	Chr. Winther.	20.
Canzonetta.	Caroline Recke-Madsen.	21.
Jeg holder fast ved dig.	Chr. Winther.	22.
Vished.	Ad. Recke.	23.
Til Hende.	Chr. Winther.	24.
Hiinsides Sundet.	Caroline Recke-Madsen.	26.
Vuggesang.	Caroline Recke-Madsen.	27.
Til Een.	Chr. Winther.	28.
Det var der ingen der vidste.	Björnsterne Björnson.	29.
Mit Sommerhjem.	Caroline Recke-Madsen.	30.
Hun til Ham.	Chr. Winther.	32.
Til min Datter.	Caroline Recke-Madsen.	33.

NYTAARSSANG.

Allegro non troppo.

Caroline Recke-Madsen.

p

Ding, dang, Klok - ke - klang! Nu syg ner mit i Gra - ven det gam - le Aar med hvi - de Haar, og
 Ding, dang, Klok - ke - klang, nu dø - be vi det un - ge det spæ - de Aar som Øi - et slaar just
 Kling, Klang, Klok - ke - klang, i al - le Ver - dens Zo - ner. Det ny - e Aar en Hil - sen faar, et
 Sing, Sang, Zi - therklang, jeg ra - ske Güb vil ta - ge. Jeg ved en Bærn saa kjær - lig varm, hvor-

brudt er Van-drings sta - ven. Det bli - ver hos de Tu - sind ligt, som holdt paa Jor - de - ri - ge Vagt; det
 op i - mens vi sjun - ge. Dog det man van - dre u - den Navn vi veed ei hvad det har i Favn, hvad
 Vi - vat fra Mil - li - o - ner. De dø - be det i Dru - ens Blod, de su - ge Kraft for Haand og Fod, for
 hen min Sang tør dra - ge, Som So - len skin - ner paa et Glar Gjen - straalen - de saa reen og klar, da

er esc. *f* *p* *Poco meno.*
 har os Sorg og Gle - de bragt vi si - ge Tak for Ga - ven.
 brin ger det? Fryd el - ler Savn? det Let - te el - ler tun - ge.
 man - de - ligt at tæle i - mod dets Ro - sen Tor - ne - kro - ner.
 faaer min Sang et yn - digit Svar i Smil og Ord til - ba - ge.

Chr. Winther.

a tempo.

DU LILLE FUGL.

Andantino.

dol: con anima ed espressione

1. Du lille Fugl, hvem jeg har kjendt saa kort,
 2. Paa Bjer - get fulg - te jeg Din høi - e Flugt,
 3. Var stun - dom Sin - det tungt og Bar - men trang,
 4. Vil den - ne Kil - de ris - le i mit Hjem,

skal Dig jeg fan - ge,
 med Lun - dens Fug - le,
 hvor let - ted Du den
 skal Lyk - kens Blomst med

dol. *Led.* *

1. for jeg dra - ger bort? vil til mit Hjem Du kjær - lig med mig flag - - - re, og
 2. Chor Du sang saa smukt, dog hør - te jeg kun Dig i he - le Vrim - - - len, da
 3. med Din mun - tre Sang, jeg sad saa tyst, naar - dt Du slog Din Tril - - - le, den
 4. Fyl - de spi - re frem? ja vil ei Fug - len sædt mit Savn for - mil - - - de, da

Led. * 1 2 3 4 5 3 1 2 5 4 5 2 * *Led.* *ri* -

1. fry - de mig med Di - ne To - ner fag - - - re? og fry - de mig med Di - ne To - ner
 2. fal - te jeg, vi nær - me - de os Him - - - len, da fal - te jeg, vi nær - me - de os
 3. var for mig en e - vig Glæ - des Kil - - - de, den var for mig en e - vig Glæ - des
 4. vis - ner den, da standser Liv - sens Kil - - - de, da vis - ner den, da standser Liv - sens

Led. * 5 4 5 1 2 5 * *ri* -

te - nuto. in tempo. V. 2.3.4.

1. fag - - - re?
 2. Him - - - len.
 3. Kil - - - de.
 4. Kil - - - de. A. Recke.

te - nuto. in tempo. rit. in tempo

Led. * 1 *Led.* * *Led.* * *Led.* *

DU KOMMER.

Andante quasi Allegretto.

1. Du kommer! saa er Al-ting godt, og alt det On-de glemt, saa
 2. Du kommer! saa er Himlen blaa, og al - le Skyer Guld, og
 3. Du kommer! saa er Li-vet smukt, og hveren Ti-me leer, saa
 4. Du kommer! saa er Li-vet rigt og al dets Möie let, saa
 5. Du kommer i din El-skers Favn, og bygger der og boer, saa

p dolce. rall.

er min Vraaet Marmor-slot, og i mit Brysthar Sangens Drot de bed-ste Stren-ge stemt.
 al - le Sko-vens Fugle slaa, og Hö-stens Mark af Blomster smaa er at - ter gan - ske fuld.
 standser In - tet Tankens Flugt, saa bæ-rer al min Gjerning Frugt, og hvad jeg ön - sker skeer.
 er et Le - ge - töi min Pligt, min Hvi-le et fuldbaa - ret Digt, og Klang mit Aan - de - draet.
 kjen-der Sjæ len in - tet Savn, saa kjender Glæ - den in - tet Navn og Læ - benin - tet Ord.
C.Plong.

rall.

Ped.

VIL DU ELSKE MIG.

Moderato.

1. Vil Du el - skemig, naar Da - gen li - der, og dens Sol er ble-ven kold og mat, naarden
 2. Vil Du el - skemig, naar hvad jeg lo - ved vi - ser sig at væ - re u - fuldbragt; naardet
 3. Vil Du el - skemig, naar dis se Sange, i hvis Böl - gegang mit Hjerte slog, og som
 4. Vil Du el - skemig, naar jeg har fundet Hvi - len, som mig det - te Liv ei gav, naardet

p

dunk-le Skygge fremad skri-der, og be - bu - der er korttil Nat, naar min Fod er træt, og mine
 seer, at Hjer-te meer end Ho-ved har jeg havt, og me - re Mod end Magt, naar jeg vra - ges som en rusten
 der - for rör - te Hjer-ter mange, og som først din At-traa til mig drog, naar de o - ver an-dre Toner
 Maal, min Straaben her har vundet, er en Tu - e Jord, en u-kjendt Grav? Vil Du vo - re Børndatrofast

Hænder syn - ke mag - tes - lö - se i dit Skjød, naar mit Öi - e sig mod Himlen
 Klinge, nu for slöv, men en - gang alt-for hvas, og den sto - re Hob kun ag - ter -
 glemmes, og en yng - re Slaegt for dem er döv; naar de i den tryk te Bogkun
 la - re, hvem jeg var, hvor - for jeg tro - fast stred? Vil Du mig i kær - ligt Minde

cresc.

ven - der, be - den - de om En - den paa min Nöd?
 rin - ge, at jeg dog en - gang har fyldt min Plads?
 gjemmes, som paa Hyl - den staaer, be - dækt med Stöv?
 bæ - re til Du ved min Si - de læg ges ned? C. Ploug.

p
Ped. dim. * Ped. pp *

Vaarsang.

Allegro moderato ma non troppo.

1. Vaa-ren vif - ter med sit
2. Ja vær hil - set, e - vig

ly - se Flag, I - sen lig - ger som et splintret Vrag, Strand-en krand-ses af den
un - ge Vaar - Du som südt mig Liv og Lyk - ke spaer, Haa - bets Ro - se fol - der

grön-ne Tang, Blomster myl-re frem i Vang. At - ter ris - ler Li - vets
ud sit Blad, rödmen - de i So - lens Bad. Mor - gen - dug i Græs - set

Kil - de, paa Sö - en So - lens Straa - ler spil - le; og i Lun - den, nys saa
blin - ker; Na - tu - rens Liv mit Sind for - yn - ger ud til Daad mig Vaa-ren

stil - le, nu Droslen slaer paany sin Tril - le. Vaa-ren vif - ter medsit
 vin - ker og Hjertet glad begeist - ret syn - ger: Ja vaer hil - set, e - vig

Ped.

ly - se Flag, I - sen lig - ger som et splint - ret Vrag,
 un - ge Vaar, Du som södt mig Liv og Lyk - ke spaer,

Ped.

Strand-en krand-ses af den grön - ne Tang, Blom ster myl - re frem i
 Haa - bets Ro - se fol - der ud sit Blad, röd - men - de i So - lens

Ped.

Vang.
 Bad. Ad. Recke.

p tranquillo.

p

GONDOLIERA.

Andantino quasi Allegretto.

1. O Elsk - te, kom! mens Stjer - ners Hær
 2. Slig Stund er skabt til Kjær - lig - hed,
 1. O komm zu mir, wenn durch die Nacht
 2. Das ist für Lie - ben - de die Stund,

tind - rer i Nat - ten
 El - ske - de, for os
 wan - delt das Ster - nen -
 Lieb - chen! wie ich und

p leggeremente.

sval og Maa - nen staar i Söl - ver-skjær-min Baad dig vug - ge
 To; till Jord og Hav fra Him - len ned nu svæ - ver Fred og
 heer; dann schwebt mit uns in Mon - des-pracht die Gon - del ü - her's
 du, so fried - lich blau des Him - mels Rund, es schlüft das Meer in

skal! Som El - skov mild, er Nat - tens Wind og Ha - vets Fla - de
 Ro. Nu Blik - ket si - ger frit og trygt, hvad Tun - gen vo - ver
 Meer. Die Lust ist wetch, wie Lie - bes - scherz, sanft spielt der gold' - ne
 Ruh. Und wie es schlüft, da sagt der Blick was nie die Zun - ge

con tranquilita.

tyst; lad Cith - ren og min Sang dit Sind
 ei, og Rys - set kjaer - ligt u - den Frygt til
 Schein; die Ci - ther klingt, und zieht dein Herz mit
 spricht; die Lip - pe sieht sich nicht zu - rück und

væk - ke til Kjaer-lig-heds Lyst. 0 Elsk - te, kom! mens Stjer - ners Hær
 Læ - ben fin - der Vel. 0 Elsk - te, kom! mens Stjer - ners Hær
 in die Lust hin - ein. 0 komm zu mir, wenn durch die Nacht
 wehrt dem Kus - se nicht. 0 komm zu mir, wenn durch die Nacht

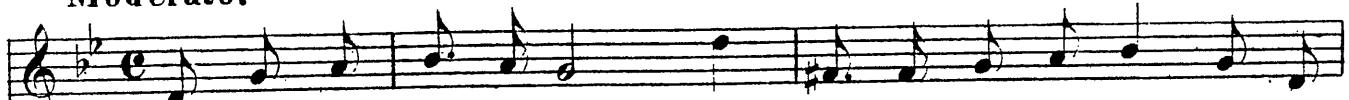
tind - rer i Nat - ten sval og Maa - nen staar i Söl - ver-skjaer_min
 tind - rer i Nat - ten sval og Maa - nen staar i Söl - ver-skjaer_min
 wan - delt das Ster - nen - heer; dann schwebt mit uns in Mon - des-pracht die
 wan - delt das Ster - nen - heer; dann schwebt mit uns in Mon - des-pracht die

rit. in tempo.

Baad dig vug - ge skal. E. Geibel. (ved A.Z.)
 Baad dig vug - ge skal.
 Gon - del ü - ber's Meer. 5
 Gon - del ü - ber's Meer. 2 3 3 1 >
 rit. dolcissimo e con leggerezza.
 Ped. 3729 * Ped. *

LÆNGSEL.

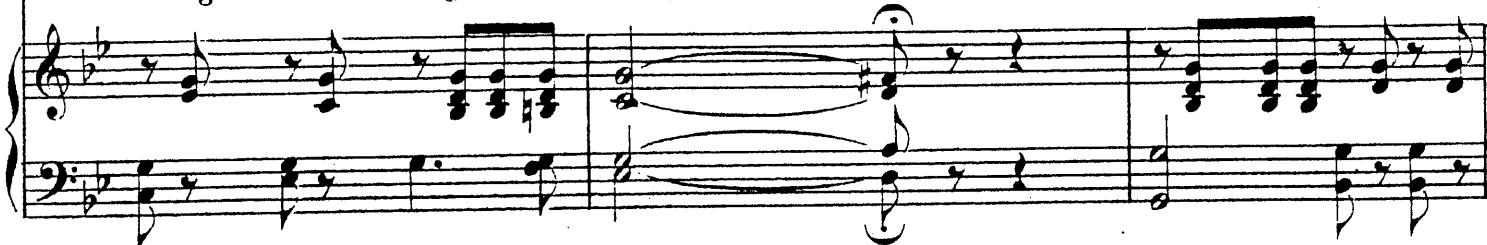
Moderato.

1. Har du den Smer-te kjendt, der kan et Hjer-te na - ge, naar
 2. Og se - ge fjernt og nær, men al - drig fin - de Hvi - le, thi
 3. For Hjer - tes dy - be Savn ei Læ - ge - dom der fin - des, og

1. det er skilt fra den, som e - ne det har kjær? Naar som den vil - de Fugl dets
 2. al - drig Sjælen naær sin Læng-sels stil - le Havn; U - ro - ligt hid og did de
 3. in - gen Urt mod Læng - sels tun - ge Smer-te groer; Thi selv den Sa - lig-hed hin

1. mør - ke Tan - ker dra - ge u - ro - ligt hid og did og se - ge fjernt og nær.
 2. mør - ke Tan - ker i - le og kan ei fan - ge Ro for Hjertets dy - be Savn.
 3. fjer - ne Ven at min - des, er kun en stak - ket Fryd, hvor Sav - net løn - ligt boer. x

Du vil ej troe.

Moderato.

1. Du vil ej troe, hvad jeg har
2. Du vil ej troe, du So - len
3. O, tag min Sang til Ej - e
4. O, El - ske - de! Din Kjaerlig -

sagt, hvad jeg har sjun - get tu - sind Gan - ge: At e - ne du, din
er, hvis Straa - ler mig til Li - vet væk - ker, hvis Var - me, mild og
frit! O, siig hvor kan du ængstlig dva - le ved Tan - ken her om
hed fra Un - der - gang mig har ud - re - vet og u - den dig, for -

Tan - kes Magt be - sjæ - ler mig i mi - ne San - ge.
söd og kjaer, hvert Blom - ster i mit Bryst op - klæk - ker?
„Dit“ og „Mit“ som Ta - len var om tven - de Sjæ - le? Chr. Winther.
vist jeg veed, jeg hver - ken sang, ej hel - ler le - ved.

Uskyldige Önsker.

Vivace.

1. En Som - mer - fugls Vin - ge var
Ro - sen da send - te sin
helst gad jeg væ - re en
gjen - nem dit Ö - re jeg

tidt mit Be - gjaer; hvor skul - de jeg svin - ge snart hist og snart
pur - pur - ne Glöd, jo me - re den brænd - te, jo meer var den
tryl - len - de Sang, som Luft - ból - ger bæ - re i sit - ren - de
li - sted' mig ind, du maat - te mig hö - re med Hjer - te og

her! Til Ro - ser - nes Röd - me, Vi - o - ler - nes Blaae, til
söd; Vi - o - ler - nes Blik - ke i svær - men - de Suus jeg
Gang, der me - dens den ly - der, liig Bjergman - dens Baand saa
Sind! Alt maat - te da vi - ge for Trol - dom - mens Magt, ned

Duft og til
vil - de ud -
sej - ren - de
vil de jeg
Söd - me
drick - ke,
bry - der
sti - ge
min
Ej
de
i
Hu
ah,
skkul
te - ste
Guld -
vil
hvil - ken
de
staae.
Ruus!
Baand.
Schacht.

1-6. La

la la la la la la la la la la la la

1. 2. 3. 4. 5. **6.**

la.

2. Mig
3. Dog
4. I.

5:

Til Venstre histnede,
Hvor Livskilder gaae,
Hvor Lysalfer frede
Den yndigste Vraa,
Hvor Lilierne smykke,
Og Roserne groe,
Der vilde jeg bygge
Og slaae mig til Ro.

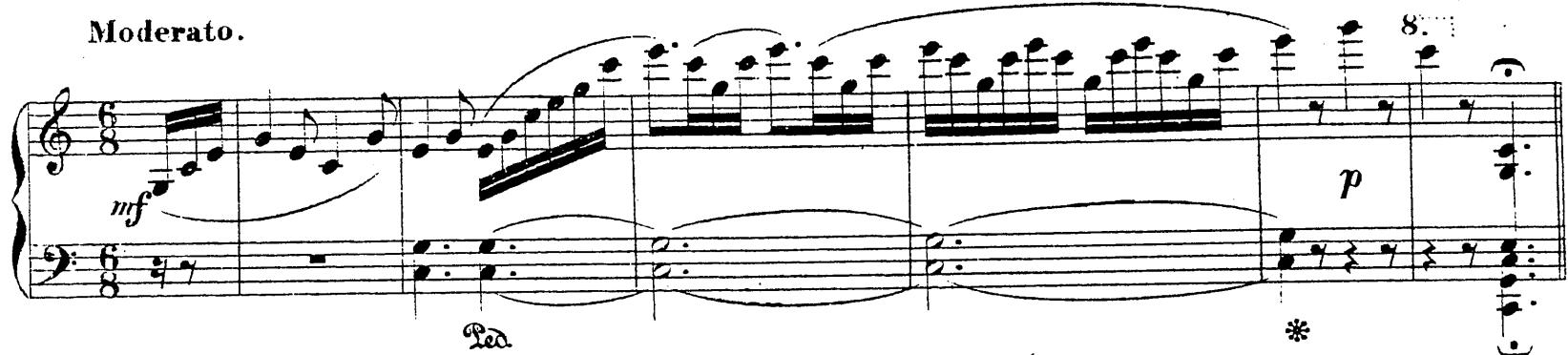
6.

Der klinge jeg vilde
Til Sorg og til Lyst,
Og tidligt og silde
Opfyldte dit Bryst;
Og ude og inde,
I By og paa Vang
Evindeligt minde
Om mig og min Sang.

Chr. Winther.

STEMMING.

Moderato.

Fug - len kal - der mig der-u - de med sin gla - de Morgensang,
Ja, som Fug - len vil jeg syn - ge i Guds dei - li - ge Na-tur,

lento.

Ro - sen hvid - sker sag - te ved min Ru - de: nyd din Som - mer Sommen er ei lang.
bort med Alt, hvad der kan Sjæ - len tyn - ge fri og frei - dig sprænger jeg mit Bur.

Caroline Recke-Madsen. a tempo.

Bondesang af „Fyret ved Vesterhavet.“

Allegretto.

1. Hvor Lyngen den groer og hvor Lærker-ne slaae, der
2. Og tænker jeg stun-dom, at naar vi skal hjem, skal

sid - der min Fa - der og Mo - der og græ - der til - li - ge - med Sö - stre - ne smaae, det
at - ter vi tum - les paa Ha - vet, jeg suk - ker, mens Taa - ren i Smug pib - ler frem, og

Samme gjör sagtens min Bro - der. De Ar - me det smerted' da jeg tog afsted; det skar mig i Hjertet, jeg
önsker mig död og be - gra - vet. Nej see hvor det skummer og fa - rer afsted, det bru - ser og brummer og

hul - ked og græd og der-for er jeg saa tung-sin - dig, ja derfor er jeg saa tung - sindig.
gjör mig saa ræd - ja derfor er jeg saa tung-sin - dig, ja derfor er jeg saa tung - sindig. Ad. Recke.

JUNKERNES SKUDSMAAL.

Allegretto.

For dis - se Her - rers Ar - ro - gan - ce har jeg be - stan - dig Af - sky
 Nei Mænd det er de kun fi - gur - ligt de e - re Duk - ker skabt til

p

* Ped. * Ped. * Ped. *

havt; de har et Skip - pund Suf - fi - san - ce, men nep - pe et Kvin - tin af
 Spøg og der - for er det saa na - tur - ligt, jeg bru - ger dem som Le - ge -

* Ped. * Ped. * Ped. *

Kraft; de kal - des Mænd, men lig - ne Kvin - der, kun Fæ - dres Feil #de tog i
 tøi. Ja, jeg vil bā - re si - ge det - te Hov - mod og Pral skal faae sin

* Ped. *

Arv, de Ven - ner har, men al - drig Fjen der og har Po ma de kun til
 Løn, saa kan de kal - de mig Ko - ket - te, jeg hav - ner dog det sva - ge

* Ped. * Ped. * Ped. *

Mary, kun Fæ - dres Feil de tog i Arv, og har Po ma de kun til Ad. Recke.
 Kjøn, jeg hav - ner dog det sva - ge Kjøn, jeg hav - ner skal det sva - ge Kjøn.

Serenade.

Vivo.

1. Hvor
2. See,
3. Med
4. Du

er Du, Ca - mil - la? luk Vin - du - et op!
Alt er indslum - ret i By og paa Land, Fon - tæ - nen kun le - ger med straa - len - de Vand, Fon -
Ryg - gen mod Mu - ren jeg staaer her saa mat, og sö - ger min Stjer - ne i daem - rende Nat, og
el - sker mig Sö - de! Min Ro - se Du fik, Du gav mig jo Svar i dit braenden - de Blik, Du

Maa - nen sig hvi - ler paa Bjer - ge - nes Top.
te - nen kun le - ger med straa - len - de Vand.
sö - ger min Stjerne i daem - rende Nat.
gav mig jo Svar i dit brændende Blik.

5.

Du planted den yndigt
Blandt Lokkerne ind,
Misundelig blegned
Den over din Kind.

6.

To føle Dæmoner
Mig knuge i Favn,
Een kalder jeg Længsel,
Een kalder jeg Savn.

7.

De lamme min Styrke,
De knuse mit Mod,
Fortærende Flammer
De slaae i mit Blod.

8.

For jag Du min Længsel,
Og dræb Du mit Savn,
Og döb mine Smerter
Med Saligheds Navn.

Haablös.

Allegro ma non troppo.

1. Nu Vaarens Blik-ke ven-ligt smi-le; men
 2. Mens So - lengaaer omkring og vækker de
 3. Hvor skul-de jeg med Vel-lyst drikke den
 4. Men ak! jeg lænket fast til Strandemaa

i dit Öj - es mil - de Blaae jeg seer den bit - tre Taa - re hvi - le, - jeg
 spæ-de Börn af dunk - le Jord, vee - mo - dig Sor-gens Li - lie daek - ker min
 bee - ske Skaal, som mig er rakt, hvis at - ter kun i di - ne Blik - ke jeg
 staae og see i Storm og Hav dig tum - les om af vil - de Van - de, og

seer min Himmels Skyer staae.
 Ro - se med sit hvi-de Flor,
 kun - de sku - e Freden vakt. Chr. Winther.
 tör ej de - le selvdin Grav!

dim.

f
 Ped. Ped. 3729 Ped. Ped. pp

Canzonetta.

Allegro moderato.

leggiero.

1. Hör Stormen su - ser,- hör Bölgens bru-ser,- see Gofsen
 2. See Ly - set vi - ger og Ha-vet sti - ger; fra Fisker-

ka - ster vredt sit Skum mod hyden Strand. I Laurens Skyg - ge vi sid - de tryg - ge, mens Havet
 baa-den Blus - set flyg - te - de saa brat. Vi to, vi sa - de og tömte gla - de den glöden -

vækker Minder om vort Fö - de - land. I Baaden gyn - ger en Gut, og syn - ger - han pri - ser
 de La-crymae i den mørke Nat. De Taarer kvæ - ged, hvert Savn de læ ged; de gjorde

höjt Ne-a - pels Bugt. Följ med til Ö - re - sund, du som i Baa - den syn - ger, og du skal
 Sjæ - len mild og öm. Her er i Kunsten og Na-tu - ren Skjønhed præget, og her til

see og sande: Der er og - saa smukt! Caroline Recke-Madsen.
 Vir - ke - lig - hed blev en dej - lig Dröm.

Jeg holder fast ved Dig.

Andante.

1. Jeg holder fast ved dig, saa
2. Jeg holder fast ved dig – et
3. Jeg holder fast ved dig, og
4. Jeg holder fast ved dig, og
5. Jeg holder fast ved dig, og

længe somkuneen Gnistud - i mit Bryst,
An-ker for mig paa Li-vets ö - de Hav,
li - der og le - ver, som min Skjæb-ne vil;
haa-ber, at FremstidsBlomstblev van - det smukt
ik - ke jeg vi - ger fra mit Hjer - tes Tro,

vil hol-de spændte Sjæ - lens Straenge til Klang i
og u - den hvilket mi - ne Tanker forlængst var
mendig det er til al - le Ti - der, som Hjertets
af tu-sind Ti - mersbit - tre Draaber, forsødt en
at Himlen os en-gang vil skikke paa Jor - den

Li - vets Sorg og Lyst.
vendttil Död og Grav.
Længsel i - ler til.
gangat bæ - re Frugt. Chr. Winther.
end til yn - dig Ro.

Vished.

Moderato, con anima.

p

1. Morgen - so - len steg bag Sky-er
 2. Sol stod op - en vild - som Fugl paa
 3. Mil-de Himmel, du som i din

appassionato.

mf *f* *p*

dunk - le, Haa - bets Stjerne saa jeg fjernt at funkle; nep-pe Af - ten - so - len
 Van - gen flag red' om, forstum-met var da Sangen, Solgik ned - nu har den
 Naa - de lös - te smukt mig Li - vets bed - ste Gaade - lad din Sol kun da - le,

mf

da - - - - - ler ned för jeg hen - rykt vun - det har hans Kjær - lig - hed.
 fun - - - - - det Ly, fun-det Hvi - le, og den jub - ler höjt i Sky. Ad. Recke.
 nu jeg veed:min skal lif - ligt funk - le i al E - vig - hed!

f *rit.* *ff* *Ped.*

Ped. *Ped.* *Ped.* *1.* *p* *** *2.* *fz*

Ped. 8729 *Ped.* *** *Ped.*

Til Hende.

Allegretto.

1. Jeg

læn - - ges ef - - ter dig min Ven! og kom - - mer
Huus er mig saa luunt og godt som Tom - - me -
laen - - ges, ak! saa in - der - lig, dig faur og

du ej snart i - gjen, saa maa jeg plat for
li - - dens Tom - - mel - tot, naaar du kun er der -
fiin og el - - ske - lig, tæt til mit Bryst at

sa - - - ge; mit Liv har mi - - stet al sin
 in - - de; men er du bor - - te, u - - den
 tryk - - ke, du duf - - rig - - e Blom - - ster -

p

Duft, det tryk - - ker som en Tor - - den - luft, og
 Ro min Tan - - ke flag - - rer fra sin Bo for
 skud, mit sikk - - kre Lei - - de brev hos Gud, mit

San - - gen bli - - ver Kla - - ge.
 al - - le fi - - re Vin - - de.
 Livs, min Tan - - kes Smyk - -

dim.

1. 2.

rit.

3.

2. Vort
 3. Jeg - ke. Chr. Winther.

p

rit.

p dim.

HIINSIDES SUNDET.

Allegretto.

1. Jeg sad paa Blekings hvi_de Fjeld og saae hvor Bølgen foer af_sted i grønne En --

p

1. ge, og tænk - te: gid jeg var den lil - le Aae, da dvæle - de jeg nep - pe her saa län - -

1. 2. 3.

1. ge, her saa län - - ge. ne.

2. 3.

Da foer jeg did til ham , mit Liv, min Lyst
Hen over Skaanes Sletter, Sundets Vove
Da landet jeg, hos ham paa Sjællands Kyst
Og sværmed i de lyse Bøgeskove . :|

Dog ak! det er kun Drøm og Fantasie.
En Sky drog hen og slukked Haabets Stjerne
Men see! Min Drøm blev til en Melodie
Den sender jeg min Elskte : i det Fjerne. :|

Vuggevise.

Andante.

p dolce.

1. Vis - se - lul, min lil - le Skat, Mo - der ej for - la - der dig; pudsler om dig
2. Vis - se - lul, ja sov nu trygt i din Vugge blød og varm; Bar - ne - lil, vær

p

Dag og Nat - större Fryd hun kjender ej. Ja, kun-de hun, naar du blièr stor, din Tröstbeständig væ - rehver
u - denFrygt, endej naer dig Verdens Larm.O dröm omHimlens Herlig - hed, om Eng-le-börn blandt Stjerner, og

mf

Glaede blev da din paa Jord; hun vil - de Sorgen bæ - re. Vis - se - lul, min lil - le Skat, Mo - der ej for -
om Vorher - res Kjær-lig-hed som naadigtom os var - ner. Vis - se - lul, ja sov nu trygt i din Vugge

rit.

pa tempo.

rit.

a tempo.

la - der dig; pudsler om dig Dagog Nat - större Fryd hun kjender ej.
blød og varm; Barne - lil, vær u - denFrygt, endej naer dig Verdens Larm.

Caroline Recke-Madsen.

TIL EEN.

Allegretto.

1. Du la - der In - gen vi - de, om du er lyk - ke - lig? men
 2. Jeg vil din Kum - mer gyn - ge som Bar - net, der er sygt, jeg
 3. Saa ro - ligtskal den hvi - le og glem - me Taa - rens Bad, saa
 4. Thi ak! paaLi - vets Stran - de langs Ver - dens vil - de Ström er

Ped.

p

hvis du skul - de li - de, be - tro det da til mig; men hvis du skul - de
 vil den San - ge syn - ge, at den kanslum - re trygt; jeg vil den San - ge
 ven - ligtskal den smi - le, og dröm - me, den var glad, saa ven - ligtskal den
 Smer - ten kun det San - de, men Glæ - den er en Dröm, er Smer - ten kun det

li - de, be - tro det da til mig.
 syn - ge, at den kanslum - re trygt.
 smi - le, og dröm - me, den var glad. Chr. Winther.
 San - de, men Glæ - den er en Dröm.

Ped. *

Ped. *

Det var der Ingen der vidste.

Allegretto.

dolce.

1. Han tvær o - ver Bæn-ke - ne hang, hun
 2. Hun gik om bag La - den den Kvæld, han
 3. Ham Ti - den blev lang, o saa lang. saa

p

p

ly - stig i Dandsensig svang,
 kom, for at si ge Far - vel;
 vend-te han hjem da en - gang;

hun spøgte og lo med En og med To, hans Hjerte var nærværet at
 hun ka - sted sig ned, hun græd og hungræd, sit Livshaab det maatte hum
 hun hav-de det godt, hun Ro havde saat, hun tænkte paa ham til det

cresc.

dim.

bri - ste; men det var der In - gen der vid - ste.
 mi - ste; men det var der In - gen der vid - ste.
 Sid - ste; men det var der In - gen der vid - ste.

Bjørnstjerne Bjørnson.

Mit Sommerhjem.

Tilgnet Fru M. M.

Allegretto.

1. Nær Ky - sten paa
2. Hör Le - er - nes
3. Men, held det - te

Fyen, der hvor Frug - ter og Blomster i Klyn - ge hen ryk - ke mit
Klang, hör de Höst - folk, hvor syn - ge de gla - de! See Kor - net paa
Hjem! her er To, som i Hjær - lig - hed byg - ge: Alt fandt vi hos

Syn, lig - ger Gaar - den hvor - om jeg vil syn - ge. Hvor Bü - ge - ne
Vang dra - ger laes - se - vis ind i den La - de! Blandt Blomster og
dem, der var Fred, der var Fromhed og Hyg - ge, hid staev - ned vi

staae lang - den lil - le og ris - len-de Aa og de flit - ti - ge Mölle - hjul
 Krat le - ge Smaapi - ger Skjul og Tag - fat, me-dens Drosler - ne syng: God -
 fro til den smi - len-de, land - li - ge Bo, til de gjæstfrie og venli - ge

Ped. Ped. Ped.

guae, hvor Sü - en blaaner og Bak - ken skraaner og Vej - en bugter sig
 nat. Og Klok - ken klinger fra By og brin - ger os Bud at So - lengaaer
 To! Men si - ge E - der hvad Gaar - den hed - der det vil vi ik - ke, for -

dim. p

Ped.

frem, hvor Fug - len byg - ger i Lun - dens Skygger, der lig - ger et yn - digit Hjem.
 ned; sig Sva - nen vug - ger i Sövn og suk - ker _ den sukker af Een - som-hed.
 di der - hen vi fryg - te Al - ver - den sög - te og Freden var da for - bi.
 Caroline Recke - Madsen.

Ped. rit. Ped.

cresc. Ped. Ped. rit. Ped.

p dim.

HUN TIL HAM.

Andantino con moto.

Som i en Sky ind - hyllet, det er nu saa din
 Skik du druk - ner, taus for - tryl - let, din Tan - ke i mit Blik, du drukner
 taus for - tryl - let din Tan - ke i mit Blik.

Dog mig din Taushed maler
 Hvad i dit Hjerte boer,
 Meer klart end lange Taler,
 Meer sødt end sæde Ord.

2.
 Jeg kjender ganske noie
 Din Længsel i dit Bryst
 Der straaler fra dit Øie
 Med dyb urolig Lyst.

3.
 Som Fuglen eensom tier
 Paa Tjørnens nøgne Green,
 Af Somrens Melodier
 Den røber ikke een;

4.
 Men - den er fuld af Tanker
 Og den er meget luun;
 Et Flammehjerte banker
 Bagved de bløde Duun; —

5.
 Saadan din Tanke fjæler
 Sig bag din Tausheds Sky,
 Og Blomster - Ordet dvæler
 Til det er Vaar paany.

6.
 7.
 O, giv den Stakkel Vinge,
 Lad Skyen skilles ad,
 Lad Ordets Due bringe
 Min Sjæl et Rosenblad.

Til min Datter.

(den 13 October.)

Andantino.

1. Der löd engang en yn-dig Sang, der
2. Nu lys-ner det, thi see! jeg faaer ved
3. Ja, den-ne Dag vel - signer jeg, da

stil-led al mit Hjer-tes Trang, men den for-stum-me de saa brat, den ly - se Dag blev Nat. Og
Dig mit Barn paa - ny min Vaar-Ja, gjen-födt er jeg, skjön-ne Haab! i Kjær-lig-he - dens Daab. Al
naadigst Gud mig skjenkte Dig; i To - ner fra Din elsk-te Faer en Hil-sen her Du har. Gid

endt var da mit Drömme-liv, jeg för-tes ud i Verdens Kiv-der har jeg kjæmpet, har jeg lidt og tænkt paa San - gen.
Verdens Byr-der bær jeg let for Dig mit Barn, mit Aan-de-dræt. O, in-gen Lyk-ke er saastor som den at væ - re
Lykkens Skat i O-ver-flod jeg kun-de læg-ge for Din Fod_dog Herren kjender bedst Din Vei, til ham betroer jeg

tidt.
Mo'er.

3. Dig.

Caroline Recke-Madsen.